

Bólkur F

Søgan...

Tað er fólkaveitsla í Íslandi, har 'Strákarnir okkar' hava skapt endurljóð um allan heimin við at spæla seg til fyrsta endaspælið í fótíbólti nakrantíð. Ísland stendur á einum øðrum enda í lötuni, og eini 30.000 íslendingar seta kósina til Fraklands at stuðla hetjum sínum

Íslendska uppskriftin

Stóra søgan í alheims miðlum er, at tað einans búgva 330.000 fólk í Íslandi. Tað er nakað tað sama fólkatálið sum í Wigan, ein útjaðari av býnum Manchester í Onglandi. Hetta verður mett sum stórhending og undrunarvert væl avrikað av einari somikið lítlari tjóð.

Fótíbóltshallir

At tað skal bera til at hava eitt somikið gott landslið ímillum so fáar íbúgvar, hevur drigið mangar venjarar og tíðindafólk til Íslands fyri at hoyra nærri um uppskriftina, ið liggur aftanfyri avrikini.

Frágreiðingarnar kunnu kókast niður í trý yvirskipað punkt: góðar umstøður, gott ungdómsarbeiði og góður hugburður.

Eins og vit kenna tað frá Føroyum, so spælir arktiska veðurlagið mangan eitt puss, soleiðis at tað ikki altíð viðrar at venja uttandura. Síðst í 1990-unum, tá ið búskaparhjólini í Íslandi mulu við fullari ferð, vórðu nógvar íløgur gjørdar í ítróttin. Við hugflogi úr Noregi varð farið undir at byggja fótíbóltshallir. Tann fyrsta stóð liðugt bygd í ár 2000 tætt við flogvøllin í Reykjavík, og síðani tá eru sjei fótíbóltshallir í fullari stódd bygdar afturat.

Møguleikar

Fótíbóltshallirnar hava givið íslendingum møguleikan at lyfta fótíbóltin upp á eitt hægri stóði.

– Góðir atkomumøguleikar er tað, sum í stóran mun skilir okkum frá restini, sigur Daði Rafnsson,

høvudsungdómsvenjari í felagnum Breiðabliki, við The Telegraph.

– Tú skalt ikki ferðast langt áðrenn tú finnur góðar venjingarumstøður, og tað kostar heldur ikki nógv at venja. Øll sleppa frammat. Vit velja ikki spælarnar burturúr tá ið teir eru 10 ella 12 ára gamlir. Tað er stóri trupulleikin á teimum stóru fótíbóltskúlunum. Har frávelja tey ov tíðliga, heldur Daði.

Íslendingar eru eisini av tí sama ídnir at venja. Nógv byrja longu tá ið tey eru trý ára gomul, og tað er mest vanligt, at børnini venja seks ferðir um vikuna 11 mánaðir um árið.

Góðu umstøðurnar hava elvt til, at fólk flokkast um fótíbóltin. Í Breiðabliki, sum er eitt av stóru feløgnum í Íslandi, er eingin trupulleiki at fáa væl útbúnar venjarar. Ísland er nevniliga ógvuliga væl fyri, tá ið tað snýr seg um fótíbóltsvenjarar, tí har er nevniliga ein UEFA-útbúgvinn venjari fyri hvørjar 500 spælarnar. Í Onglandi er til samanbering ein UEFA-útbúgvinn venjari fyri hvørjar 5000 spælarnar.

– Av tí at vit ikki hava nógvar útreiðslur til umstøður, so kunnu vit brúka meira pengar upp á venjarar, greiðir Daði frá.

Hann visir eisini á, at tá ið spælarnar sum Gylfi Sigurðsson, ið er uppaldur í Breiðabliki, verður seldur fyri nógvar milliónir ímillum útlendsk feløg, so dryppa pengar í kassan hjá íslenska barndómsfelagnum.

Hugburður

Tað triðja og seinasta í íslensku uppskriftini er góður hugburður.

Geir Thorsteinsson, formaður í íslenska fótíbóltssambandinum, heldur, at húsagangurin hjá Íslandi í 2008 broytti nakað við hugburðinum hjá íslendingum.

– Fótíbólturin tók seg fram saman við tjóðini. Vit hava eina æviga trúgv um, at vit kunnu vera við á hægsta stóði – tað veri seg bæði ítrótt og tónleik. Tað er allarhelst okkurt við hugburðinum. Vit uppføra okkum ikki sum um vit eru 330.000. Tað lögdu øll til merkis, tá ið landið fór á húsagang. Vit vóru púra vill og alt rapaði, tí vit uppførdu okkum sum um vit vóru fleiri milliónir, heldur hann.

Heimir Hallgrímsson, núverandi hjálparvenjari og nýggjur høvudsvenjari eftir at EM er av, heldur, at hugburðurin hevur borið íslendingar langt.

– Øll vita, at vit ikki kunnu vinna ein dyst við 11 einstaklingum. Okkara størsta stjórna er Gylfi Sigurðsson, og hann er óivað tann, ið stríðist mest á vøllinum. Hvør kann tá vera sløvur, ljóðar retoriski spurningurin hjá honum.